

Care sunt principalele Curente Literare:

Renasterea - a evoluat între secolele al XIV-lea și al XVIII-lea, susținând reactualizarea valorilor culturale ale antichității, prin afirmarea plină a științei, culturii și civilizației.

-Umanismul- - este un curent literar derivat din renastere, care pune în centrul activității de creație omul, afirmând capacitatea acestuia de creație, setea de cunoaștere a adevărului.

-Clasicismul- - se caracterizează prin reactualizarea regulilor artei antichității greco-latine, cuprinzând scriitorii reprezentativi ca valoare a unei literaturi, care proclamă rațiunea ca trasatură dominantă a omului, sprijinind nevoia de ordine și logică. Ei cultivă echilibrul, măsura și armonia, triumful adevărului, frumosului și binelui, respectă verosimilitatea, esențialitatea și generalitatea și promovează caracterul moralizator al operei de artă. Personajul literar este calauzit de-o singură trasatură dominantă, după cum afirmă George Calinescu: "Individul clasic e utopia unui om perfect sanatos".

Structura operei literare respectă regula celor trei unități: de timp, de loc, de acțiune, așa cum arată Tudor Vianu: "Idealul clasic e dominarea evenimentelor și realizarea armoniei de situații contrare".

În literatura română, întâlnim elemente clasice la poeții Vacaresti, Gh. Asachi, Ion Budai Deleanu, iar cei patru mari clasici sunt considerați: Mihai Eminescu, Ion Creangă, I.L. Caragiale și Ioan Slavici, continuați de Al. Odobescu, B.P. Hasdeu, Octavian Goga și alții.

Încadrarea unui scriitor ca romantic sau clasic se face după dominantă creației sale: spunem despre M. Eminescu, în mod teoretic, că este un poet clasic, iar el afirmă: "Eu rămân ce-am fost, romantic" -putând fi considerat ultimul mare romantic european.

-Iluminismul- - este un curent literar care preconizează iluminarea maselor, prin știința de carte, cultură și civilizație. Susține rationalismul și spiritul critic, denunță superstițiile și obscurantismul, propaga egalitatea în drepturi a oamenilor, suveranitatea poporului, prin forma de guvernare republică (Tiganiada, de I.B. Deleanu). În Țările Române, iluminismul are un caracter național, cere drepturi egale pentru popoarele conlocuitoare din Transilvania. E reprezentat de Samuil Micu, Petru Maior, Gh. Sincai, Ion Budai Deleanu, Gheorghe Baritiu, Simion Barnutiu (în Ardeal) și Gh. Lazar, C-tin Dinicu Golescu sau Gh. Asachi și alții (în Principate).

-Romantismul- - se afirmă în prima jumătate a secolului al XIX-lea, manifestându-se în filosofie, muzică, arte plastice, sub forma unor elanuri creatoare, declanșând în conștiința artiștilor entuziasm sau pesimism (antiteza). Se caracterizează prin evadare în trecut, primatul sentimentului asupra rațiunii, cultivarea folclorului și a culorii locale. În literatura română, este reprezentat de Gr. Alexandrescu, I.H. Radulescu, C. Negruzzi, B.P. Hasdeu, D. Bolintineanu, Vasile Alecsandri și alții.

-Realismul- - se dezvoltă în secolele al XIX-lea și al XX-lea, ca o reacție parțial antiromantică,

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

constand in prezentarea realitatii in functie de: caracterul concret al mediului, de cauzalitate, tipicitate, fizionomii si reactii psihice. Se caracterizeaza prin obiectivitate, veridicitate, plasticitate, stil solemn si impersonal, caracter critic. In literatura romana, intalnim elemente realiste la C. Negruzzi, Ion Ghica, Nicolae Filimon, B.st. Delavrancea, D. Zamfirescu, I. Slavici, L. Rebreanu, G. Calinescu, Camil Petrescu, Marin Preda, stefan Banulescu si altii.

-Simbolismul- - este un curent literar care a aparut in Franta, la mijlocul secolului al XIX-lea, ca o reactie impotriva romantismului si naturalismului. Poetica simbolista se bazeaza pe folosirea unor simboluri materiale (culori, cifre, litere, flori), ca semne ale vietii sufletesti; prin corespondentele dintre fenomenele si senzatiile vizuale, auditive, olfactive; prin reliefarea valorii muzicale a cuvintului, pentru a crea o atmosfera sufleteasca adecvata. Din punct de vedere al prozodiei, se cultiva versul liber, sonoritatile atenuante, rimele interioare, repetitia unor sunete, refrenul, jocul de cuvinte. Reprezentantii simbolismului romanesc au fost: Alexandru Macedonski, George Bacovia, Dimitrie Anghel, stefan Petica, Ion Minulescu, Elena Farago si altii.

Ca teme si motive cultivate de acestia, amintim motivul citadin, tema marilor plecari, motivul ploii si al toamnei, pretextul instrumentelor muzicale, motivul solitudinii fiintei umane.

-Modernismul- - include miscarile artistice care sustin o depasire a traditiei, cuprinzand unele curente de avangarda literara: simbolismul, expresionismul, dadaismul, suprarealismul - tinzand spre o independenta a actului de creatie, prin abordarea ostentativa a conventiilor artistice.

In literatura romana, teoreticianul modernismului estetic a fost Eugen Lovinescu si l-a promovat prin cenaclul si revista Zburatorul. A sustinut racordarea literaturii romane la cea europeana, promovarea unei literaturi moderne, de analiza psihologica, prin prezentarea unor personaje cu o viata sufleteasca mai complexa, din mediul urban, teoria imitatiei, a sincronismului, conform careia cultura si civilizatia se pot dezvolta prin imitatie si imprumut, in spiritul comun al veacului, dupa modele mai evolute. Eugen Lovinescu sustine teoria esteticului, in cadrul unui modernism teoretic, urmat apoi de scriitori ca: Ion Barbu, Tudor Arghezi, Camil Petrescu, H.P.-Bengescu si altii.

-Traditionalismul- - demonstreaza dezvoltarea uneori in spirala a literaturii romane, fiind o reactie nationalista la modernism. Este promovat de revista Gandirea, prin teoreticianul acesteia, poetul Nichifor Crainic, dar elemente traditionaliste intalnim si in revista Viata Romaneasca. Se preconizeaza apararea traditiei, inteleasa ca o sursa de valori locale, supusa alterarii si degradarii, prin imitatii moderniste occidentale.

Specificul traditionalismului il reprezinta interesul si atitudinea protectoare fata de folclor - vazut ca un depozitar al comorilor spirituale din popor. Reprezentantii traditionalismului romanesc sunt: in poezie: Ion Pillat, Vasile Voiculescu, Octavian Goga, st.O. Iosif si altii; in proza: Mihail Sadoveanu, Emil Garleanu, Calistrat Hogas si altii.

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

-Neomodernismul- - reprezinta atitudinea unei generatii de tineri scriitori care cer excluderea oricaror norme canonice din creatie, declarandu-se impotriva formulei "Arta pentru arta" si a refugierii creatorului intr-un turn de fildes, avandu-i ca reprezentanti pe: Geo Dumitrescu, Marin Sorescu, Mircea Dinescu. Ei sustineau deplina libertate a creatiei, cultivand o poezie a traairilor intense, pe intreaga claviatura a umanului, prin refuzul oricaror canoane impuse creatorilor.

-Postmodernismul- - se dezvolta dupa modernism; "el nu numai ca nu intoarce spatele poeziei moderne, pe care, intr-o anumita masura, o recupereaza, dar nu-i intoarce spatele nici poeziei mai vechi decat ea " (Nicolae Manolescu), specificul acestui curent conturandu-se prin inglobarea experientei artistice a trecutului si depasirea acesteia. indepartandu-se de la linia dreapta a evolutiei literare, postmodernismul face o curba si se apropie de o traditie anterioara, pe care, in loc s-o nege, o recupereaza. Poetul reprezentativ al acestui curent literar este Mircea Cartarescu, sustinut de intreaga generatie optzecista.

(Curentele literare vor fi tratate sistematizat si la litera respectiva, incercand sa evitam repetitia, suprapunerea neapartinand autorului acestei carti).